

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)
Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu
Broj predmeta: KV. 5/05
Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 28.06.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, zastupnici žrtava

Saslušanje svedoka Alekse Sekanića

Svedok je bio rezervni poručnik JNA. Živeo je u Bijeljini. U septembru 1991. je mobilisan a početkom 1992. je raspoređen u Zvornik. Komandovao je četom koja je obezbeđivala mostove i druge objekte. Bili su smešteni u Domu kulture u Čelopeku i tamo su ostali do početka aprila 1992. Od kraja marta su spavali u šatorima i barakama oko mostova i objekata koje su obezbeđivali. JNA nije učestvovala u osvajanju Zvornika. Svedok je u to vreme obavljao redovne poslove na obezbeđenju mostova i drugih objekata. U osvajanju grada učestvovala je TO koju je činio naoružan narod. Narod su naoružale lokalne političke vlasti. Svedok ne zna da li su u osvajanju grada učestvovali dobrovoljci. U Zvornik je ušao polovinom aprila, kada je uspostavljena kakva-takva vlast.

Polovinom aprila svedok je izabran za načelnika štaba TO a Marko Pavlović za komandanta štaba TO. Na toj poziciji je bio desetak dana a inače je do 19. 05. pripadao JNA, jedinici kojom je komandovao Dragan Obrenović. Jedinica je bila smeštena u fabrici *Standard*. Tu je bila smeštena i vojna policija, koja je kontrolisala i obezbeđivala prelaze za Srbiju na mostovima i drugim punktovima. Inače, štab TO je bio smešten u gradu.

Svedok je za načelnika štaba TO postavljen na sastanku u drugoj polovini aprila pre pada Kula grada, na kojem su učestvovali svedok **K**, svedok **R**, svedok **N**, i optuženi Marko Pavlović i Branko Grujić. Nije bilo glasanja. Svedok je postavljen za načelnika a Marko Pavlović za komandanta TO.

U prostojama TO, pored optuženog Pavlovića bili su blagajnica i svedok **R** koji se javljaо na telefon, pisao i izdavaо dozvole za prelazak u Srbiju, jer, po odluci Kriznog štaba, niko nije mogao preći u Srbiju bez dozvole. Blagajnica je isplaćivala dnevnice vojsci. Svaki starešina je dostavljaо spisak vojnika za isplatu plata a odobravala je Privremena vlada. Ko god je nosio uniformu dobijao je nekakvu naknadu.

Kao načelnik štaba svedok je išao po selima u opštini Zvornik, u Pilice, Čelopek, Drinjaču i druga sela, sa ciljem da masu naoružanog naroda vojnički uredi da ne bude nekontrolisane pucnjave i da se zna ko je zašta odgovoran. U tome nije imao vidljivog uspeha.

Sredinom aprila civilnu vlast je predstavljaо optuženi Brano Grujić, koji je bio predsednik opštine. JNA se počela rasipati, i vojnici, pogotovo iz rezervnog sastava, odlazili su u svoja sela i mesta.

Predočavanje dokumenata iz spisa predmeta

Predsednica je predočila svedoku dokumenta iz kojih se vidi da je u nekim svedok potpisana kao načelnik a u nekim kao zamenik komandanta TO, a on je na to odgovorio da je kao načelnik štaba bio i načelnik za operativne poslove i pomoćnik komandanta TO.

Nakon formiranja srpske vojske 19.05.1992. svedok je postavljen za komandira čete u sastavu Zvorničke brigade. Nije bilo nikakvih borbi sem sporadičnih čarki koje su se brzo smirivale. Sa svojom četom je obezbeđivao koridor prema Crnom vrhu, do 19.08. 1992. kada je ranjen.

Svedok ne zna ništa o zatvaranju Muslimana u zatvore u Čelopiku, *Ekonomiji* i *Ciglani*. U vreme događaja svedok je čuo da je bilo zatvaranja i maltrertiranja Muslimana. Pričalo se u gradu. Takođe je u gradu čuo da su Muslimani iz Diviča zatvoreni u Domu kulture u Čelopiku. Vojska nije imala sa tim ništa. Iseljavanje i zatvaranje je organizovao deo civilne vlasti i policija.

Po naređenju Dragana Obrenovića svedok je početkom aprila išao u Kozluk. Sa njim su bili optuženi Branko Grujić i Marko Pavlović, dr Muhamed Jelkić, u to vreme član Privremene vlade. Pokušali su da smire situaciju jer je bilo sukoba između Srba i Muslimana. Nije bilo reči o predaji oružja niti o tome da Muslimani žele da se isele prema Tuzli. Tom prilikom Muslimani su rekli da je JNA nepoželjna u Kozluku.

Predočavanje iskaza svedoka X

Predsednica je svedoku predočila iskaz svedoka X u kojem on kaže da je u Kozluku predao lovačku pušku poručniku JNA, Aci Sekaniću, rodnom iz Bijeljine. Zatim, da je taj svedok bio zatvoren, pretučen i da su ga takvog doveli u vojni odsek gde je video poručnika Sekanića koji ga je pitao šta mu je a on mu je rekao da je pao, u šta nije poverovao poručnik Sekanić. Rekao mu je da laže, da se vidi da je prebijen. U tom trenutku je u prostoriju je ušao optuženi Marko Pavlović i on je obezbedio da svedok X ode u bolnicu. Svedok se ne seća tog događaja ali ostavlja mogućnost da je tako bilo. Sve što zna o zatvorima je iz priča, nema neposredno saznanje.

Svedok je upoznao Repića i Žuću ali ih je znao površno.

Svedok nije išao na pregovore u Divič oko predaje oružja. U tom selu nije bio ni kada su Divičani iseljavani. Otišao je kasnije, sa delom čete da obezbeđuje hotel Vidikovac i kamenolom. Nije mu poznato da je komandant TO bio zadužen za iseljavanje Divičana. Ništa ne zna o angažovanju autobusa preduzeća Drinatrans za iseljavanje Divičana.

Predočavanje iskaza svedoka R

Predsednica Veća je predočila iskaz svedoka R u kojem on kaže da ja autobuse za iseljavanje Divičana i Kozlučana obezbedio štab TO. Svedok je odgovorio da on o tome ne zna ništa.

Komentar:

Svedok ističe ulogu lokalnih civilnih vlasti, na čelu sa optuženim Brankom Grujićem, u naoružavanju naroda, formiranju borbenih jedinica TO, postavljanju komandanta i načelnika TO, i vojnom organizovanju tako naoružanih formacija.

Fond za humanitarno pravo